

[Holmberg.]

efterretningstjenestens kartoteker ved en fejltagelse, bliver slettet. Har vi i det hele taget fundet særlig klare retningslinjer? Nu nedsætter vi et udvalg på 4 medlemmer, som har til opgave at føre tilsyn med politiets efterretningstjeneste, dens registrering og videregivelse af oplysninger. I udvalgets forhandlinger deltager en repræsentant for politiets efterretningstjeneste, endvidere direktøren for udenrigsministeriet og departementscheferne i justitsministeriet og forsvarsministeriet. Jeg må erkende, at jeg fatter egentlig ikke meningen med, at disse høje embedsmænd skal deltage i udvalgets møder. At udvalget på 4 mand skal have sine oplysninger fra disse etater, er en selvfølge; de må formidles på den måde, og skulle der så være noget, udvalget er i tvivl om, kunne det kalde disse chefer til samråd. Det må vel være den mest almindelige og rigtige måde at gøre det på, når vi nedsætter det udvalg på 4 medlemmer. Så kan den højtærede minister og andre sige: der står, at det er udvalgets medlemmer, der afgør de forelagte sager. Ja, det er rigtigt, at det står der, men må jeg så have lov at tilføje med det kendskab, jeg efterhånden har til sager af lignende karakter: ja men alligevel! Vi får i realiteten ikke et udvalg på 4 medlemmer, men et udvalg på 8 medlemmer.

Jeg håber ikke, at vi fortsat i Danmark skal have en efterretningstjeneste delvis uden kontrol. Jeg vil derfor undlade at stemme og vil opfordre de ærede medlemmer til at gøre det samme.

O. Mathiasen: Jeg kan naturligvis i ét og alt give tilslutning til de synspunkter, som det ærede medlem hr. Skråppenborg-Nielsen har fremført her, og jeg kan ikke mindst give tilslutning til udtalelsen om, at selv om et stort flertal i dag vedtager det foreslåede, vil der ikke blive ro om denne sag langt ud i fremtiden. Det er min absolutte opfattelse, at store dele af befolkningen har en udtalt lede ved hele denne sag, og det gælder da ikke mindst, når der er tale om de såkaldte politiske kartoteker, som med rette efter min mening betragtes som en skamplet på vort lovpriste demokrati.

Når jeg har bedt om at få lov til at gøre nogle bemærkninger, skyldes det, at jeg

har et spørgsmål at stille til den højtærede justitsminister, og måske skal det også stilles til den højtærede forsvarsminister, for der er som bekendt også noget, der hedder militærets efterretningstjeneste. Det er et spørgsmål, der har relation til denne sag, vi behandler.

På Aldrig mere Krigs årsmøde i Odense for kort tid siden oplyste forfatteren Carl Scharnberg noget, som ærlig talt virkede chokerende på forsamlingen, og noget kan jeg godt sige, som jeg har vanskeligt ved at tro kan være rigtigt, selv om jeg har den største tillid til Carl Scharnbergs pålidelighed. Scharnberg meddelte nemlig, at han var blevet underrettet om, at man for tiden er ved at indrette en slags interneringslejr på et nærmere angivet sted i Vendsyssel, nemlig på eller omkring Kettrupgård mellem Løkken og Blokhüs. Så vidt Scharnberg kunne få oplyst, var det politiets efterretningstjeneste eller måske militærets efterretningstjeneste, som havde været på stedet og foretaget opmålinger og andre undersøgelser. Hvad denne lejr skulle anvendes til, kunne Scharnberg ikke få bestemte oplysninger om, men så vidt han kunne få det oplyst, skulle en sådan lejr anvendes til internering af mistænkelige personer i en given situation.

Nu har jeg altså de ganske konkrete spørgsmål at stille til den højtærede justitsminister eller den højtærede forsvarsminister eller begge de højtærede ministre, og jeg beder indtrængende om at få lige så konkrete svar. For det første: vil ministeren bestemt afkræfte de oplysninger, som jeg her har omtalt? Og for det andet: hvis der er nogen som helst realitet i disse oplysninger, vil ministeren så oplyse ganske bestemt, for hvem disse lejre er tænkt indrettet?

Qvist Hansen: Jeg har kun bedt om ordet for at berolige det ærede medlem hr. O. Mathiasen, for ligegyldigt hvor han har sine oplysninger om denne interneringslejr fra, kan jeg oplyse ham om, at de er forkerte. Som formand for tilsynsrådet for Kettrupgård igennem alle de år, institutionen har eksisteret, har jeg været med i hver eneste forhandling, der har drejet sig om Kettrupgård og Kettrupgårds indretning og om, hvem der skulle opholde sig på Kettrupgård, og der har ikke været forhandlet